

Reflecții

Alexandru Cristian

Cerul își bea argintul
Iar eu cupa suferinței
Nu pot străpunge infinitul
Pentru a ajunge stăruinței
De a fi și de exista.

Marea și-a înecat amarul
Iar eu sublimul dor
În amețitorul zbor
Al vieții eu sunt amantul
Tău și al nimănui.

Femei cu ochi de mister
Am cunoscut și poate iubit...
Doar ție îți cer
Albastrul nemărginit
Al unor ochi ce nu m-au privit.

Din antice sculpturi
Văd forme și siluete
De femei și îngropate iubite.
În ale dansului piruete
Te chem pentru a rămâne
A mea...